

Kız ve Altın Geyik

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Altın Geyik

Ebru Mina TOMURCUK

Lily sarı yağmur çizmelerini giydi ve dalgalı siyah saçlarına kırmızı bir kurdele taktı. Yeşil kanvas çantasını omzuna astı ve dışarı çıktı. Bahçesinin kenarındaki orman bahar sesleriyle doluydu. Kuşlar ötüyor, yapraklar fısıldıyor ve eğrelti otlarının arasında küçük bir şey hışırdıyordu. Lily dişlerinin arası açık gülümsemesiyle gülümsedi ve bakmaya gitti.

Bahar ormanı parlak yeşil ve yumuşak sarıya boyamıştı. Lily çizmeleriyle çamurda mutlu mutlu yürürken kıvrımlı bir patikayı takip etti. Her ağacı ve her dönemeci biliyordu. Ama bugün orman biraz farklı hissettiriyordu. Hava fazla kuruydu ve yosun solgundu. Lily durup dinledi, ama genellikle duyduğu su sesi sessizdi.

Sonra, iki uzun ağacın arasında altın rengi bir şey parladı. Lily yaklaştı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Orada, midilli boyutunda genç bir geyik duruyordu; ışıpta parıldayan yumuşak altın tüyleri vardı. Boynuzları sıcak kehribar gibi parlıyordu. Büyük ela gözler ona bakıyordu ve boynunda yapraklarla beyaz çiçeklerden örülmüş bir tasma vardı.

Geyik kaçmadı. Başını eğdi ve yumuşak, hüzünlü bir iç çekti. Lily onun nazik gözlerinin birazcık ıslak olduğunu fark etti. 'Ne oldu?' diye sordu sessizce. Altın geyik yaklaştı ve eline burnuyla dokundu. Sonra döndü ve pınarın olması gereken ormanın kalbine doğru baktı.

'Pınar kayboldu,' der gibiydi geyik gözleriyle. Lily o pınarı iyi biliyordu. Bütün hayvanların su içtiği ve suyun pürüzsüz taşların üzerinden şarkı söyleyerek aktığı yerd. 'Onu bulmalıyız,' dedi Lily, cesur ve kararlı. Geyiğin boynuzları daha da parladı, sanki bir arkadaş bekliyormuş gibi. Birlikte yola koyuldular.

Yukarıda, bir oyuktan küçük kahverengi bir baykuş baktı. Kocaman yuvarlak sarı gözleri ve boynunda minik mavi bir atkısı vardı. 'Huu! Su mu arıyorsunuz?' diye öttü. 'Buradan çok uzağı görebilirim!' Baykuş benekli kanatlarını açtı ve gözcülük yaparak önden uçtu. Lily ve altın geyik hızla onu takip etti.

Kısa süre sonra bir eğrelti otunun altına saklanmış tombul kahverengi bir tavşanla karşılaştılar. Utangaçtı ve titriyordu, ama boynunda ot ipine asılı küçük bir meşe palamodu kolyesi vardı. 'Pınarı hatırlıyorum,' diye fısıldadı tavşan. 'Tam yuvamın yanından şırıl şırıl akardı. Size yolu gösterebilirim.' Lily nazikçe başını salladı ve tavşan cesurca öne zıpladı.

Tavşan onları sık çalılıkların içinden ve kıvrımlı köklerin yanından geçirdi. Altın geyik Lily'ye yakın yürüdü, parlayan boynuzları gölgeli patikayı aydınlattı. Baykuş tepelerinde süzülüp yön gösterdi. 'Sola! Biraz daha sola!' diye öttü. Lily çantasını sıkıca bağladı ve yeni arkadaşlarına yardım etmeye kararlı bir şekilde yoluna devam etti.

Sonunda pınarın olması gereken yere ulaşıldı. Ama şarkı söyleyen su yerine sadece kuru taşlar ve tozlu toprak buldular. Lily şaşkınlıkla etrafına bakındı. Baykuş bir daldan gözlerini kısarak baktı. 'Suyu bir şey engelliyor,' dedi. 'Tepede düğümlenmiş dallar görüyorum!' Geyik kulaklarını oynattı, umutla.

Yokuş yukarı koştular ve işte oradaydı. Devrilmiş dallardan oluşan kocaman bir yığın derenin üzerindeydi ve suyu tamamen kesiyordu. Su geçemiyordu. 'Pınarın kaybolmasının sebebi bu,' dedi Lily. 'Bunu birlikte düzeltebiliriz.' Tavşan utangaçça başını salladı ve baykuş öttü: 'Huu-ray! Hadi çabuk olalım!'

Lily ilk dalı çekti. Ağırdı ama çekip kıpırdatarak kurtardı. Altın geyik güçlü altın rengi başıyla itti. Tavşan patileriyle daha küçük dalları kazıdı. Baykuş yukarı uçtu ve 'O! Şimdi şu!' diye seslendi. Bir takım gibi çalıştılar, dal dal dal.

Sonra mutlu bir şıprıyla su serbest kaldı! Tepeden aşağı koştu, taşların üzerinden şarkı söyleyerek. Pınar geri dönmüştü. Lily çamurlu ellerini çırttı ve altın geyik başını yükseğe kaldırdı. Tavşan sevinçle bir daire çizerek zıpladı ve baykuş kanatlarını çırttı. 'Huu! Başardık!' diye hep birlikte sevindiler.

Aşağıda orman uyanmaya başladı. Yosun yeşile döndü ve yumuşadı. Kıyılar boyunca çiçekler açtı. Kuşlar taze suda yıkandı ve bütün orman mutlu seslerle doldu. Altın geyiğin boynuzları sıcak ve parlak bir şekilde parladı. Lily'ye doğru yürüdü ve nazik başını omzuna yasladı. Lily onun yumuşak altın boynuna sarıldı.

'Pınarımızı buldunuz,' der gibiydi geyik, ela gözleri parlayarak. Baykuş minik mavi atkısını düzeltti ve gururla öttü. Tavşan yanlarına oturdu, beyaz pamuk kuyruğu seğiriyordu. Lily dişlerinin arası açık gülümsemesiyle gülümsedi. 'Birlikte bulduk,' dedi. 'Arkadaşlar böyle yapar.' Orman yumuşakça hışırdadı, sanki onaylıyordu.

O günden sonra Lily ormana sık sık gitti. Yeşil çantasını tohumlarla doldurup pınarın yakınına ekti. Parlayan boynuzlarıyla altın geyik hep onu bekliyordu. En iyi arkadaş oldular; şarkı söyleyen suyun yanında sessiz yürüyüşleri ve güneşli öğleden sonraları paylaştılar.

Lily o bahar ormanında önemli bir şey öğrendi. Doğa değerlidir ve tıpkı bir arkadaş gibi özen ister. Dünyaya yardım ettiğimizde herkes onun güzelliğini paylaşabilir. Altın geyik hâlâ ormanda dolaşıyor ve dikkatle dinlerseniz pınarın şırlıtısını ve yanında gülen bir kızın sesini duyabilirsiniz.